

• door Machiel van Rosmalen

Een les van Laodicea

De Openbaring

We zijn meestal wel doordrongen van het feit dat het boek Openbaring profetie is. Dat geldt dus ook voor de zeven zendbrieven in de hoofdstukken twee en drie, ook die dienen we in profetisch perspectief te lezen. Ze vertellen ons de geschiedenis van de Gemeente met als laatste de periode met de aanduiding Laodicea, onze tijd.

We zijn echter iets heel belangrijks vergeten. Om dat te begrijpen moeten we ons pakweg negentienhonderd jaar terug in de tijd verplaatsen. We schrijven anno 100 na Chr. De zeven gemeenten in Klein-Azië hebben de brief van de apostel Johannes ontvangen. Hij schrijft, dat hij 'op de dag des Heren' of 's Heren dag, aangenomen dat dit de zondag is, 'in de Geest was en een luide stem als van een bazuin hoorde' Openb.1:10. Later zegt hij van die stem, dat die leek op het gedruis van vele wateren, 1:15. Het was ongetwijfeld een indrukwekkend geluid.

Johannes wordt opgeroepen om in een boek te schrijven wat hij ziet. Dat boek zou hij zenden aan zeven gemeenten. En dan volgt er niet even gauw een opsomming van zeven namen, waardoor je er misschien één zou vergeten, nee, de Geest van God zet er steeds het voorzetsel 'in' voor. Heel nadrukkelijk wordt elke gemeente genoemd; van Efeze tot en met Laodicea. Deze gemeenten lagen in een grote kring, echt niet zo dicht bij elkaar.

Bekering

Als Johannes zich omkeert, ziet hij de Heer Jezus. Als eerste? Nee, eerst ziet hij zeven gouden kandelaars, niet eentje van hout of ijzer, maar van goud alleen. Dat is heel belangrijk. Ze staan in een kring om de Heer Jezus heen, denk ik, want er staat 'in het midden...'. We weten dat een kandelaar is gemaakt om licht te geven. Hoe ze staan te branden vermeldt de Schrift niet. Maar we mogen er ons wel een voorstelling van maken. Stel, dat we toen leefden. In welke plaats zouden we dan het liefst willen wonen? Die vraag heb ik aan deze en gene gesteld. Iedereen zei: 'Efeze of Filadelfia'. Efeze die het helderste licht verspreidde. Het was mooier geweest toen alles nog alleen ging om de Heer Jezus. Maar ze hadden hun eerste liefde verlaten. Ja, we willen wel graag in Efeze wonen, maar laten we ons niet vergissen. De Heer zegt: 'Bekeer je en doe de eerste werken. Maar zo niet. Ik kom tot u en zal uw kandelaar van zijn plaats nemen, als u zich niet bekeert'. Dat is ernstig. Efeze heeft zich niets te verbeelden. Geen bekering? Dan zou de kandelaar, het getuigenis dat steeds minder licht zal verspreiden, weggenomen worden door de getrouwe en waarachtige Getuige 1:5a. De andere vlammetjes worden steeds wat minder. Alleen het licht van de gemeente in Filadelfia licht helderder op. En Laodicea is nog een walmende vlaspit. Bij twee gemeen-

ten wordt er niet over 'bekering' gesproken. Het is goed daarover na te denken.

Zoon des mensen

In het midden van die kandelaars is iemand, de Zoon des mensen gelijk. Het is de Heer Jezus. Hij is voortdurend bezig met zijn Gemeente. Hij is bezig door zijn Woord en Geest het licht weer feller te doen stralen. Geen enkele Gemeente schrijft Hij meteen af, ook Laodicea niet. 'Hij zal de walmende vlaspit niet doven' Jes. 42:3. Wat mooi is dat, want het zal je toch maar gebeuren, dat je in Laodicea woont, niet in Efeze of Filadelfia. Je kunt zondag niet even met de auto of de fiets naar een andere gemeente, Efeze, bv. De plaatsen lagen ook voor een wandeling te ver uit elkaar. De mensen in Laodicea, gelovig of niet, waren niet koud, dat valt wel mee. Ook niet heet, in vuur en vlam voor de Heer Jezus. Ze zijn lauw. Lauw als het gaat om de dingen van de Heer, lauw als het gaat om de bekering van zielen. Lauw als het gaat om aandacht en zorg voor elkaar. Ieder voor zich. Er is hoogmoed; zij zijn het en hebben het. Er is overdaad; aan rijkdom geen gebrek. Er is zorgeloze rust; er wordt lekker verdiend. De kinderen krijgen een huis, hebben een goede baan. En hoe staat het met de eeuwigheid? Waar zou je je druk om maken? Je kunt meerdere dingen doen. Gewoon naar de samenkomst in Laodicea blijven gaan. Uit gewoonte. Je kunt ook thuis blijven, iets wat anno 2000 maar al te vaak gebeurt. Het is toch de valse kerk? Veel deugt er niet; je kunt van alles noemen. Je kunt ook luisteren naar wat de Geest tot de Gemeenten zegt' en zo naar de kerk gaan.

Laodicea

En daar zit je dan als je voor dat laatste kiest, in Laodicea. Toch is er hoop voor deze gemeente. Johannes roept de mensen niet op weg te gaan, te verhuizen, ook niet om thuis te blijven. Hij komt met een ernstige boodschap. De Heer staat op het punt hen uit te spuwen. Dat akelige, weeë, lauwe gevoel moet eruit, maar er is een oproep. Het is goed Openbaring 3:14 t/m 22 aandachtig te lezen, te overdenken en er met de Heer over te praten. Want stel, dat je vandaag in zo'n gemeente zit, wat dan? Er schijnen gelovigen te zijn, die dat op een afstand kunnen beoordelen en adviseren weg te gaan. Je moet je afscheiden, je moet je bij de Ware Kerk voegen. Waar dan, Efeze? Toch is de Heiland bezig met deze gouden kandelaar. Ontroerend eigenlijk. Elke gemeente gaat Hem zo ter harte. Hij weet te waarderen als er iets is naar zijn hart.

Schitterend als je leest wat de Heer van de gemeente in Thyatira zegt: 'Ik weet uw werken, uw liefde, uw geloof, uw dienst en uw volharden en dat uw laatste werken meer

zijn dan uw eerste en wat u hebt houdt dat vast'. Hij alleen ziet het goud van die kandelaar, ondanks dat een vrouw Izebel zo bezig is. Er is nog iets. Tot driemaal toe moet Johannes schrijven, dat de Heer 'de zeven sterren in zijn rechterhand heeft' (1:16, 2:1, 3:1). Het is een heilrijke rechterhand. Een hand die hoewel Hij de zeven sterren vasthoudt, in staat is Johannes aan te raken. En hoe, Johannes ligt als een klein, nietig figuurtje als dood aan de voeten van de Heer Jezus. En wat gebeurt er? Die grote, heerlijke Persoon buigt zich naar hem toe. Misschien knielt Hij wel neer om Johannes die zo geschrokken is, aan te raken. Je hart springt op van vreugde, als je hierover nadenkt.

Sterren

Wie die sterren in zijn rechterhand ook mogen zijn, enkele dingen zijn in ieder geval duidelijk. Sterren verspreiden licht. Ze worden ook engelen genoemd. Engelen behoren tot een andere schepping, die er al was voor de mens werd geschapen. Gelovigen behoren ook tot een andere, een nieuwe schepping, die de heerlijkheid van de tweede Mens, de laatste Adam, de Mensenzoon zouden reflecteren. We worden in Fil.2 opgeroepen, om als lichten te schijnen in deze wereld. De Heer Jezus zegt dat de gelovigen later als engelen zullen zijn in de hemel. De sterren, de engelen in Openbaring 1, 2 en 3 vertegenwoordigen als het ware het getuigenis om te schijnen in de wereld. Hij houdt ze vast, mooi is dat.

De boodschap

Wat is nu de boodschap voor Laodicea in het jaar 100 na Christus en ook voor nu in 2012? 'Koopt van Mij'. Je krijgt het pas als je er iets tegenover zet, geen geld, maar je inzet, je hart. 'Ik raad u aan van Mij te kopen'. Want hoewel ze daar in Laodicea zo rijk zijn, is er een geweldige geestelijke armoede. Strek je uit naar het goud van de goddelijke gerechtigheid, door vuur geproefd. Dat is de Heer Jezus, dan ben je rijk. 'En witte kleren om de schande van je naaktheid te bedekken'. Ja, stoffen voor kleren zijn er genoeg te koop, de garderobes puilen uit. De buitenkant ziet er vaak wel goed uit, of niet? Maar de geestelijke kant in Laodicea is zo triest. Luister maar hoe er over elkaar gepraat wordt, niet over de Heer Jezus. Meer liefde voor genot,

dan voor God. En zeker geen of weinig aandacht voor elkaar. Als de Heer Jezus nog belangrijk voor je is, voel je je er niet meer thuis. Dan maar weggaan, verhuizen. En de Heer zegt, dat Hij ons zo graag in witte kleren ziet, zie Jes. 61:10.

Witte kleren: Blinkend, want daar straalt iets van af, rein, wit, rechtvaardig, fijn linnen, dat zijn 'de gerechtigheden van de heiligen'. Openbaring 19:8. De Heer Jezus krijgt dan gestalte in de gelovigen. 'En ogenzalf, om uw oogleden te bestrijken, opdat u zien moogt'. Een geestelijke genezing moet plaatsvinden om de Heer te kunnen zien. 'Verlichte ogen van uw hart'. De ogen in Laodicea kijken naar verkeerde dingen. Ze zien ook vooral verkeerde dingen bij anderen. Maar 'Wie lof offert, baant de weg dat Ik hem mijn Heil, dat is toch de Heer Jezus, doe zien' Ps.50:23.

De les van 3 vers 20.

'Hoor, luister ieder die mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij'. Gemeenschap met de Heer en eten met Hem en Hij met mij? In zo'n gemeente? Let wel, je woont in die plaats. Dat kan toch niet? Maar Hij zegt het. Halleluja. Vers 20 wordt gezegd door de trouwe en waarachtige Getuige (3:14), die ook met de gouden kandelaar Laodicea en met een ieder afzonderlijk gemeenschap wil hebben. Wat heerlijk, als er toch eens twee of drie, of wat meer mensen naar de stem van de Heer horen en ook doen wat Hij zegt: Ze openen hun deur.

De praktijk heeft bewezen dat een gemeente weer tot leven komt. Op sterven na dood, maar nu. Maar blijf niet thuis zitten. De Heer is trouw. Misschien wil Hij jou gebruiken om hetgeen je met de Heer hebt beleefd en van Hem hebt geleerd, door te geven. Hij zal niet laten varen het werk van Zijn handen. Laten we trouw blijven. In de week onze harten vullen met de Heer Jezus. Van Hem mogen we zeggen dat 'Hij de God is van onze jubelende vreugde' Ps.43:4. Geve de Heer dat we over het bovenstaande mogen nadenken en er met Hem over mogen praten. Opdat ons leven tot eer mag zijn van zijn heerlijke Naam en tot zegen van anderen. Dank u wel, Heer Jezus, dat deze les mij bewaard heeft voor weglopen.